

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת וירא תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופותרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

פרשת וירא תשפ"ב – היחסים המורכבים בין הקב"ה לבין הצדיק

הולך להביא מבול, הוא לא אמר: 'טוב, לא, אל תביא מבול, אל תספֵּה צדיק עם רשעי'. הוא לא עשה שום 'משא ומתן'. ה' אמר לבנות את התיבה ונח בנה את התיבה וזה הכל.

ופה אברהם אבינו, שאין כמו אברהם אבינו ענק שבענקים, "אַבְרָהָם אֱהָבִי", היתה ציפייה משמים שאכן אברהם, איש החסד, מרכבה למידת החסד, יעשה את תפקידו וילמד זכות וינסה למנוע.

ראינו את זה אצל משה רבנו, כן, לא פעם, את הטענה: 'היה לך לעזרני'. זאת אומרת, הצדיקים – מודיעים להם משמים דברים, כל מיני גזרות, ה' ירחם. ולמה מודיעים להם את זה – כדי שהם שיסכימו לגזרה? או כדי שהם יבטלו את הגזרה?

עכשיו, כל אחד מאיתנו בטח אומר אומר: 'מה, איזה שאלה? בוודאי, בן אדם שומע עכשיו שהולכים להחריב את סדום ועמורה או לא משנה מה – מה, הוא לא יתווכח עם ה'! מה המעלה המיוחדת בזה?

קודם כל, זה פעם ראשונה שזה קרה. לאברהם אבינו לא היה כל כך ממי ללמוד. אבל חוץ מהענין הזה שזה פעם ראשונה, צריך להבין – שהנביא, הוא היה נביא, שהצדיקים – כשהם נמצאים בהתבודדות, ויש להם גילוי משמים, הם לא בדיוק בהכרה רגילה של בן אדם רגיל. חוץ ממה שרבונו, גדול הנביאים, שה' יתברך היה

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן בפרשת השבוע פרשת "וירא" תשפ"ב.

פרשה מכובדת מאוד עם הרבה סוגיות כבדות, אנחנו נעסוק במה שנספיק.

הדבר הראשון: בסוגיית "המְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם"?

שה' יתברך הלך להפוך את סדום ועמורה, המלאכים היו אצל אברהם אבינו, ופתאום ה' יתברך, שם ההוי"ה, אומר: 'איך אני אכסה, איך אני אסתיר מאברהם אבינו?'

נשאלת השאלה: הרי הוא הולך להפוך את סדום ועמורה, זה לא משהו נסתר, זה לא שה' יתברך עושה איזה פעולה נסתרת ואברהם אבינו לא יודע.

אלא הכוונה: 'אולי ניתן הזדמנות לאברהם אבינו ללמד זכות, אם אני לא אגיד לו את זה מההתחלה אז הוא לא יכול ללמד זכות! ולכן הוא אומר בהמשך, כן, במילים שלי: שאברהם אבינו הוא איש חשוב, כי הוא שם אותו לאב לעמים רבים, גויים רבים. ומה זה קשור בזה? זאת אומרת שמאברהם אבינו יתברכו כל כל משפחות האדמה, אבל למה צריך, אם כן, לשתף את אברהם אבינו מראש?

כן, צריכים לשתף אותו. כדי שהוא ילמד בעצם ללמד זכות על רשעי דורו. מה שלא עשה נח, כשה' יתברך אמר לנח שהוא

מדבר והוא היה מדבר איתו כמו שמדבר אדם לחברו. "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ", ב'אספקלריא המאירה', "וְלֹא בְחִידָתִי", ולא בכל מיני...

מדבר והוא היה מדבר איתו כמו שמדבר אדם לחברו. "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ", ב'אספקלריא המאירה', "וְלֹא בְחִידָתִי", ולא בכל מיני...

אז הנה, אברהם אבינו, במצב הזה המיוחד של ההתגלות – הוא מנסה להציל. הוא לא מלמד זכות על הרשעים: 'תרחם על הרשעים'. את זה הוא לא אומר. הוא אומר: 'בזכות הצדיקים – תרחם על הרשעים'. בזכות הצדיקים – אולי הרשעים האלה יעשו תשובה בעצם.

אז הצדיקים, הנביאים, ובעלי רוח הקודש הם תחת הדרגה הזו של משה רבנו. אז לא בהכרח שהם בהכרה הרגילה שלהם, שבוודאי אחרי שהם יוצאים מהמצב הזה של ההתגלות, והם נזכרים מה היה שם, מה ה' אמר, או מה המלאכים אמרו, או מה היה שם?

כי מה בצע יש לה' יתברך להחזיק רשעים? אז יש בזה סוגיה באמת: שמצד אחד, ה' אומר שהוא לא רוצה במות הרשע אלא שיחזור בתשובה ויחיה, במילים שלי. מצד שני, כתוב "וּבְאֵבֶד רְשָׁעִים רָנָה".

להבדיל, להבדיל, להבדיל, כמו שכן אדם נזכר באיזה חלום חד שהיה לו, כן, הוא עושה את הניתוח על החלום. אז הנביא, או בעל רוח הקודש, עושה את הניתוח, על מה היה שם. אז הוא אומר: 'רגע, איך לא לימדתי זכות? איך לא אמרתי? איך לא הבנתי?'

אז אומרים חכמים: שה' נותן זמן לרשעים על מנת שיעשו תשובה, אבל אם בזמן הזה שהוא נותן להם הם לא עושים תשובה, שזה מה שבאמת ה' רוצה – שהם יעשו תשובה וינצלו. בזמן הזה אם הם לא עושים תשובה, אז אחר כך – נגמר. "וּבְאֵבֶד רְשָׁעִים – רָנָה", יש שמחה, שכל הרשעים האלה שלא רצו בכלל לעשות תשובה – שיכחדו וזה הכל. מענין...

"הנברא תמיד צריך להיזהר איך הוא מדבר, גם כשהוא בא לבקש לא בשביל עצמו – בשביל הדור, בשביל הרשעים, בשביל משהו – אסור להתחצף, אוי ואבוי לו לבן אדם שמתחצף כלפי שמים, בטח בעניינים האישיים שלו, וגם בענייני הכלל – אסור להתחצף."

אבל הרגע הזה שנתנו לו משמים ללמד זכות, עבר. כי זה היה בזמן ההוא, כשהוא היה לא ממש פה ולא ממש שם. לקשר עליונים עם תחתונים, תחתונים עם עליונים – איש האלוקים. אפשר לקרוא בספר שלנו "איש האלוקים", מדובר בטח שם על הדברים האלה.

אין לנו תפיסה והשגה באבא שבשמים בכלל, בבורא הבריאה אין לנו תפיסה והשגה, יש לנו קצת תפיסה והשגה בהנהגתו יתברך, כי הוא מלמד את זה בתורה ובקבלה, פנימיות התורה. שלוש קווים: 'קו ימין', 'קו שמאל', 'קו אמצעי'. 'חסד', 'דין', 'ורחמים'. ככה הוא מנהיג את העולם דרך עשר ספירות, ויש משא ומתן – כמה דין? כמה רחמים?

אז 'איש האלוקים' זה לא דבר כל כך פשוט. אז מה שנראה מובן מאליו – 'בוא נלמד זכות' – זה לא כך כך מובן מאליו לבן אדם שנמצא במצב הזה של ההתגלות הזו, שהוא לא בשליטה של החושים ובהכרה ה'ארצית' נקרא לזה, 'הרגילה', עם כל היכולות שלו, עם השכל החד. אלא זה מצב כזה של תלישות מסוימת. שבאמת – מה שעונה לה' יתברך, זה ה'פנימיות דפנימיות' שלו, זו באמת הדרגה שלו האמיתית. זה בלי כל התחכומים שיש לבן אדם שהוא ער, יש לו מיליון תחכומים לכל בן אדם. לא! זה משהו מאוד-מאוד בסיסי, מאוד נקי. או שהוא מלמד זכות כי יש לו

ויש ענין שפמליה של מעלה מתיעצים עם הצדיק שנמצא בדור. כי יש דברים שרואים מכאן, שכביכול, לא רואים משם. לא אצל ה' יתברך, ה' יתברך רואה הכל.

אבל הבית דין של מעלה רוצה לדעת מה אומרים פה בבית דין של מטה, או מה אומר פה צדיק הדור בסוגיה מסוימת.

אז שואלים אותו, בזמן ההתבודדות שלו, בזמן התרדמה שלו, תלוי כל אחד לפי מה שהוא. ואז, בזמן הזה שהוא לא בשליטה שכלית רגילה, כמו אדם רגיל שיש לו תושיה ויודע בדיוק מה לעשות, אלא באמת תופסים את הנקודה הפנימית שלו, הנקיה, אז הוא צריך להגיד מה שהוא חושב באותו רגע. אחריות לא קטנה.

אז כאן אברהם אבינו עמד בזה בחכמה יפה מאוד, וניסה למנוע את החורבן של סדום ועמורה. כן, נושא כבד.

אז ה' יתברך רוקם עכשיו את היחסים שלו עם אברהם אבינו. אם הצדיק חושב שהוא 'אפס', והוא 'כלום' לגמרי – אז הוא לא יתאמץ בעבודתו יתברך, ולהציל את הדור, כי 'מי הוא בכלל? הוא 'אפס', עפר ואפר'. אז הוא לא יעשה כלום.

ולכן ה' יתברך קושר פה, לפי עניות דעתי הדלה, את ההתגלות שהוא מגלה לו על סדום ועמורה, עם ההמשך של התפקיד של אברהם אבינו – שהוא יהיה אב של עמים רבים, והוא יצטרך ללמד אותם את דרך ה', צדקה ומשפט, ולכן הוא צריך להבין שיש לו פה תפקיד. יש לו פה תפקיד ללמד זכות. לנסות להציל את כל העמים, את כולם, מה שאפשר להציל. ולא כמו שהיה אצל נח שהוא לא ביקש על רשעי דורו, הסכים עם המבול וזהו.

אז כאן היה כבר צורך לְאָמֵן, חוץ מאשר להעמיד אותו בניסיון לראות אם הוא ירחם, אם הוא יבקש – גם לאמן אותו – שיבין שהוא חשוב, שלמילה שלו יש כח למעלה, שיקח את זה בחשבון. הוא לא סתם 'אברהם מהמכולת', 'אברהם מהשכונה, מבית הכנסת'. לא! הוא אברהם אבינו. אברהם אבינו – 'איש האלוקים' – יש לו אחריות. אז הוא צריך לדעת בזמן הנכון מה להגיד ואיך להגיד.

אנחנו רואים את ההתאמצות של אברהם אבינו כל פעם: מתחיל בחמישים, ואז זה הולך ויורד, עד המנין, עד עשרה. אולי יהיו עשרה צדיקים? ובכל פעם הוא מתחנן לפני

ה', ושה' לא יכעס, לא יכעס עליו שהוא בכל זאת מעיז פנים, כביכול, הוא מדבר בכבוד כמובן. בכבוד, בביטול. אבל זה בורא – הבורא יתברך שמו לעד ולעולמי עולמים, וזה נברא.

"שֶׁל נְעֻלְיָךְ מְעַל רְגְלֶיךָ" – הנברא תמיד צריך להיזהר איך הוא מדבר, גם כשהוא בא לבקש לא בשביל עצמו – בשביל הדור, בשביל הרשעים, בשביל משהו – אסור להתחצף, אוי ואבוי לו לבן אדם שמתחצף כלפי שמים, בטח בעניינים האישיים שלו, וגם בענייני הכלל – אסור להתחצף.

לפעמים יש אנשים שהם מרשים לעצמם. אומרים: 'אני בן של מלך מותר לי לדבר עם ה' יתברך איך שאני רוצה'. כאן אנחנו רואים את אברהם אבינו נוהר מאוד-מאוד, וכל פעם שהוא 'מתח את החבלי כמו שאומרים, ואמר 'טוב, נו...'. והוריד את המספר, אולי בכל זאת תשא להם בעבור מספר יותר קטן של צדיקים – מאוד נוהר, מאוד-מאוד נוהר בכבוד שמים.

כמה בן אדם צריך להיזהר איך שהוא מדבר. בהתבודדות שלו, איך שהוא מדבר עם בורא עולם, ובזמנים שקשה לו, ושקל לו, ושטוב לו, ושרע לו. מאוד להיזהר איך מדברים, כבוד שמים!

ה' יתברך נותן לו לעשות את המשא ומתן, למרות שכולם יודעים שאין שמה עשרה צדיקים. בוודאי גם אברהם, כך אני משער, הוא היה יודע שאין שם עשרה צדיקים. כי אתם יודעים, אם יש איזה צדיק, אני יודע... בבני ברק, צדיק גדול – כולם יודעים, בכל העולם יודעים. אם יש איזה צדיק גדול בצפון, בדרום, בירושלים, כל העולם יודע, אז אם יש עשרה צדיקים גדולים בסדום ועמורה – אברהם אבינו לא היה יודע? הוא לא היה מנותק. גם אליעזר עבד אברהם היה הולך לשמה לבקר. הריח הטוב של הצדיקים יוצא למרחקים.

אלא היה פה מן, כמו שאמרת, 'מעשה אבות סימן לבנים'. שכל צדיק וצדיק בכל דור ודור ידע איך צריך לנסות להציל.

זה לא מובן מאליו, כי הנה למשל יונה הנביא, לא רצה להציל את נינוה, כי הוא

פחד על הקטרוג על עם ישראל, הוא נענש על זה. הושע גם כן לא הגן כמו שצריך, גם נענש על זה, הושע הנביא.

ושוב פעם, למה? כי כמו שאמרתי: הנביאים תופסים אותם לא במצב הרגיל, עם כל היכולות שיש לאדם הרגיל, השכליות, ויכולות של תושיה ותחכום. ואז הם מגיבים איך שהם מגיבים. ה' יעזור!

וקצת לענייני זמננו. מה היה קורה, חלילה, אם היה דבר כזה או דומה לזה? או משהו, איזה אסון כזה קורה היום? כמו שפתאום כמה ערים נעלמות מהעולם. איך העולם היה מגיב?

היו אומרים שזה אסון טבע, אולי נפל איזה מטאוריט, רחמנא ליצלן, מהשמים, או איזו רעידת אדמה, או איזו תופעה המדענים היו נותנים לזה הסברים מדעיים – למה זה קרה? מה זאת הגופרית הזו שירדה מהשמים? והיו גם עושים 'ועדת חקירה' לראות איך לוט ברח משמה, אולי היה לו איזה 'מידע פנים' שהולך להיות משהו, אולי הוא שם איזה פצצת אטום וברח.

כן, מנסים להסביר הכל דרך השכל ושוכחים שיש בורא עולם יתברך שמו לעד! וכל מה שקורה זה משמים, אין שום דבר קטן וגדול שזה לא משמים. גם אם זה מתגלגל דרך הטבע – זה משמים, כל מה שקורה. אין לנו השגה, בטח, כמו שפה במקרה של הפרשה, אברהם אבינו – ה' אמר לו, בעצם, למה הוא הולך להחריב את סדום ועמורה, כי הם רשעים גדולים. הרשעות שלהם עלתה לשמים. זה לא דבר 'סתם', זה לא 'סתם'. היום אם קורה חלילה, או קרה איזה אסון טבע, או איזה מגיפה עולמית, או משהו – לא בודקים מה הסיבה הרוחנית, בודקים מה הסיבה הטכנית, המדעית. זו טעות.

זה אני אומר כדי שנלמד איך להתייחס למציאות. נכון שהיום אין 'גילוי פנים' כמו בזמן אברהם אבינו, אבל אנחנו מתקרבים בעזרת ה' לזמנים שיחזור 'גילוי פנים', לקראת הגאולה השלימה, וצריכים לתת את הדעת. וזה אחד הדברים שמקרבים את הגאולה – שאדם נותן את הדעת שהכל משמים. ויש ברוך ה' הרבה אנשים שמאמינים שהכל משמים, גם מעם ישראל וגם לא מעם ישראל. יודעים שהכל בהשגחה מלמעלה.

וזה הישג גדול לאנושות, שאחרי לא מעט זמן מאברהם אבינו ועד היום, המון המון המון, לא יודע במספרים, מיליונים, מיליארדים, אין לי מושג – מאמינים שהכל משמים ושום דבר זה לא 'סתם'. זה דבר גדול, זה נקרא להמליך את ה' יתברך על מה שקורה בעולם הזה. אז זה בדברים הגדולים. וגם בדברים האישיים, הפרטיים – בן אדם צריך לדעת שהכל בהשגחה, עד הפרט האחרון.

הנושא השני שרציתי לדון זה "עקידת יצחק" בכמה מילים.

"עקידת יצחק" על פי הקבלה: יש 'קו ימין' ו'קו שמאל'. יצחק אבינו 'קו הימין', אברהם אבינו 'קו שמאל'. אז 'קו הימין' צריך לשלוט על 'השמאל'. כמו שעושים בברכת כהנים, יד ימין על שמאל, זה התיקון ולא הפוך כמו שרצה קרח – 'שמאל' על 'ימין', קרח היה מצד ה'גבורות', 'גבורות' זה 'שמאל'. 'ימין' זה חסד, אהבה, התפשטות. 'שמאל' זה צמצום, גבורה, דין.

אז ה' יתברך ברור שמנהיג את העולם גם בחסד, דין ורחמים, אז יש גם דין, כי אם אין דין, אז "אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ תָּיִם בְּלִעּוֹז", אז צריך שיהיה דין. אבל הדין הזה זה כדי שיהיה תיקון, כדי שתהיה בסופו של דבר אפשרות שה' יתברך ייטיב לנבראים. כי

” מנסים להסביר הכל דרך השכל ושוכחים שיש בורא עולם יתברך שמו לעד! וכל מה שקורה זה משמים, אין שום דבר קטן וגדול שזה לא משמים. גם אם זה מתגלגל דרך הטבע – זה משמים, כל מה שקורה.”

המטרה של העולם, שה' ברא את העולם, כדי להיטיב לנבראים.

וכאן היה "תיקון קווים": שאברהם אבינו שלט, החסד שלט על הגבורה, שזה הבן שלו ועקד אותו. אז התיקון הזה – תיקון גדול! זה קצת מושגים של פנימיות וקבלה.

ובקטע הנפשי והמוסרי: אברהם אבינו עד שזכה לבן הזה, הוא נצטווה לעלות אותו לעולה. "וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם" – הוא לא חיכה, הלך במסירות. אם נתרגם את זה ליומיום שלנו – לבן אדם יש לו דברים יקרים – האם הוא מוכן לתת אותם, את כולו לה' יתברך? כן, "וַיִּאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וּבְכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ". "וּבְכָל מְאֹדְךָ" – זה העקידה.

זה לא רק בדברים הגדולים, אנשים חושבים: בזמן מלחמה אדם מקריב את עצמו למען הזולת למשל, יפה מאוד... אבל לא, "וַיִּאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וּבְכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ" – זה בדברים הגדולים ובדברים הקטנים. את הצדיקים בודקים בדברים הקטנים! כמו שה' בדק את משה רבנו, האם הוא ירחם על הצאן או לא? אם הוא ישא את הגדי הזה שהלך לאיבוד או לא? אהה... מי שמרחם, מתנהג יפה בדברים הקטנים, בפרטים הקטנים, שאף אחד לא רואה – אז הוא ראוי.

הרבה אנשים ראיתי בחיים שעושים חסד מחוץ לבית, ובבית מתנהגים לגמרי לא בחסד. מה הסיבה שבחוץ הם מאוד נחמדים ובבית הם מאוד קשים? כי בחוץ הם מקבלים כבוד על ידי הנחמדות שלהם, מקבלים כבוד, אז הם סופר נחמדים ועוזרים, ו"וואו!", ובבית – גיהנום. לכן 'עניי ביתך קודמים'.

ולכן את הבן אדם בודקים לא רק בדברים הגדולים, גם בדברים הגדולים, וגם בדברים הקטנים, והקטנים מאוד. ועל כל מחשבה, דיבור, ומעשה, ועל כל בחירה שאדם עושה בודקים אותו.

אז "עקידת יצחק" – זה לא רק בדבר גדול ועצום שאדם מוותר על משהו לשם שמים, יפה מאוד שבן אדם מוותר על משהו לשם שמים, אבל גם כשהוא מוותר על משהו קטן לשם שמים – זה גם "עקידת יצחק" וזה לא פחות. כי על דבר גדול לפעמים יש פרסום לענין הזה, נותנים לו כבוד, או שהוא נותן לעצמו כבוד על זה, הוא חושב את עצמו למשהו כי הוא ויתר על משהו.

אז הדברים הקטנים והכי קטנים – אף אחד לא יודע בדרך כלל, ולכן אם אתה רוצה לדעת אם בן אדם צדיק – תשאל את אשתו. האשה יודעת מי הבעל, כי בבית הוא לא יכול לעשות הצגות. אם הוא צדיק או לא צדיק.

זהו, עד כאן רבותי, 'מה אנו מה חיינו'. מכל פרשה צריכים לנסות ללמוד – מה אנחנו יכולים לקיים, מה אנחנו יכולים לתקן בפרט ובכלל.

ועוד אולי שתי מילים על יארצייט של רחל אימנו, 'אמא רחל' האהובה.

אין כמו רחל אמנו, והיא התגברה על מידת הקנאה. בזכות ההתגברות הזו, הנה דוגמה, של דבר קטן בינה לבין אחותה – שלא רצתה שאחותה לאה תתבייש בפני יעקב ומסרה לה את הסימנים – בזכות זה ה' יתברך שמע את קולה, לא את אברהם יצחק ויעקב, אפילו לא משה רבנו, שמע רק בקול של רחל, "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ", ה' הבטיח לה "וַיִּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב... וַיִּשְׁבוּ בְּנֵים לְגִבּוֹלָם" – זו הבטחה לגאולה, לא רק על 'שיבת ציון', אלא על הגאולה השלימה שנוכה בעזרת ה' ברחמים! כי גאולה שלא ברחמים זה דבר מאוד קשה, צריכים להתפלל אפילו מ'אוצר מתנת חיים' שיביא את הגאולה. העיקר שזה יהיה ברחמים, כי הדור לא יכול לעמוד ביסורים.

יהי רצון שנוכה לגאולה ברחמים! לחיים לחיים לחיים לחיים! להתחזק בעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

רחל אמנו ע"ה

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

- א. רחל אמנו תיקון חוה: היא תקנה את מידת הקנאה!
כדי לתקן את הקנאה על האדם להיות שמח בחלקו, להאמין שאין אדם נוגע במוכן לחברו.
צריך עין טובה, לב טוב, לשמוח בהישגי הזולת כאילו הם הישגיך. לדעת שאתה "בן יחיד" אצל הקב"ה ושום דבר לא חסר לך, יש לך בדיוק מה שאתה צריך לעבודתו ית'!
כאשר מתעוררת הקנאה צריך לדחות אותה על הסף! אם דוחים אותה – זאת הצלחה גדולה! צריך להתפלל על כך! יש להשתדל לא לעורר את קנאת הזולת, על קנאת אחיו של יוסף ירדנו לגלות מצרים!
ב. הגאולה תבוא בזכות רחל המבכה על בניה ומאנה להינחם!
ג. אין עשיו נופל אלא בידי בני בניה של רחל!
ד. רחל ויתרה לאחותה לאה וגילתה לה את הסימנים כדי שלא לא תתבייש בפני יעקב אבינו!
ה. צריך להתפלל שבזכות רחל אמנו נתקן את כל המידות הרעות והדעות הכוזבות ונזכה להיגאל במהרה.

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ